

Veronika Š. píše o Tanci Praha 2010 (No. 2)

Dnes jsem poprvé a na živo viděla Ekolo, symbol pohybu letošního festivalového ročníku. Stálo připoutáno u dobře vyhlížejícího reklamního stojanu před divadlem Ponec. A jelikož ve mně právě zhlédnuté představení Happy rozjařenou zanechalo náladu a dětsky naivní radost, chtěla jsem se na Ekole projet a stylově zakončit bláznivý večer. Nepřišla jsem ale na systém, jak Ekolo odpoutat od stojanu a nastartovat, jediným vzrušujícím zážitkem večera tak zůstalo představení Happy.

Osm bláznivých Poláků mluvících anglicky

Osm polských tanečníků vytvořilo pod vedením britského choreografa a režiséra Nigela Charnocka (který se proslavil také jako jedna z vůdčích osobností skupiny DV8 Physical Theatre) inscenaci **Happy**. Jak napovídá název, inscenace je veselá, nejedná se však o žádnou prvoplánovou veselici, ale o bujarou a stylově nadsazenou směsici tanečních forem a uměleckých žánrů. Nigel Charnock je znám vytříbeným smyslem pro mísení moderního tance s pohybovým divadlem, improvizacemi a mluveným slovem. S těmito formami pracuje i v inscenaci Happy: zběsile střídá motivy vodkou promočeného a pořádně ujetého diskofilního večírku, který se rychle mění v eroticky lascivní a bizarními sexuálními hrami prokládanou show. Ženy svádí muže, muži svádí muže, muži jsou ženy a ženy sexuálně zneužívají muže. Zní to až neskutečně a možná i drsně, nicméně Charnockova poetika je „krásně“ drsná, vtipně nadsazená a komicky bravurně zahraná. A také bravurně zatančená čtveřicí tanečníků a tanečnic, kteří na inscenaci spolu s Charnockem pracovali v polské Poznani.

Happy strhne diváckou pozornost především díky momentům překvapení a vůli interpretů „odvázat se“ a tančit až do úmoru těla. Skotačivou atmosféru, nabuzenou disko tancem připomínajícím Horečku sobotní noci, však srazí k zemi o něco ponuřejším tématem smrti. Aby divák nebyl příliš „happy“, každá zábava musí vždy končit smrtí. Ta je však v Charnockově choreografii nakonec také veselá, neboť mrtvolka se probere a tančí dál — ať už s lahví vodky, sama, nebo jen ve spodním prádle. Tanečníci a tanečnice navíc sem tam vběhnou do hlediště, velmi nevybíravým způsobem se proplétají mezi diváky, sedají si jim na klín či nad nimi tančí. U této inscenace zkrátka platí – uvolněte se, relaxujte, všechno bude v pohodě, tito lidé přišli proto, aby vás udělali Happy.